

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

1. Τις ιδιωτικές μου υποθέσεις έτσι τις έχω ρυθμίσει· σχετικά πάλι με το δημόσιο βίο μου νομίζω ότι είναι για μένα πολύ μεγάλη απόδειξη της τιμιότητάς μου το εξής, ότι δηλαδή όσοι από τους νέους συμβαίνει να ασχολούνται με τα ζάρια ή με τα ποτά ή με παρόμοιες ακολασίες, όλους αυτούς θα τους δείτε να είναι εχθροί μου και να πλάθουν πάρα πολλούς μύθους και να λένε ψέματα για μένα.
2. **Δίκη:** δίκη οι Αθηναίοι ονόμαζαν την ιδιωτική δίκη. Δίκη μπορούσε να κινηθεί ως ενάγων (κατήγορος) μόνο άνδρας, ελεύθερος, ενήλικος, επίτιμος, εφόσον νόμιζε ότι αδικείται.

Γραφήν: η γραφή ήταν ο πιο συνηθισμένος τύπος δημοσίας δίκης. Αρχικά ήταν ο μόνος τύπος δίκης όπου η καταγγελία μπορούσε να κατατεθεί εγγράφως (και από εκεί πήρε και το όνομα της). Οι δημόσιες δίκες αφορούσαν αδικήματα τα οποία έθιγαν το σύνολο της πόλης όπως π.χ. η προδοσία, η λιποταξία και η κατάχρηση εξουσίας.

Εισαγγελίαν: η εισαγγελία ήταν η δημόσια κατηγορία για σοβαρά ποινικά αδικήματα που αφορούσαν την ασφάλεια του κράτους (προδοσία, συνομωσία κλπ). εισαγόταν πρώτα στη βουλή των πεντακοσίων η οποία επέβαλε πρόστιμο στον ένοχο μέχρι 500 δραχμές. Για αυστηρότερη ποινή παρέπεμπε την υπόθεση για εκδίκηση στην εκκλησία του δήμου ή στην Ηλιαία. Η εκκλησία έκρινε μόνο πολιτικές υποθέσεις. Τον 4^ο αι. π.Χ. η χρήση της εισαγγελίας γενικεύτηκε και για υποθέσεις ήσσονος σημασίας.

3. Ο Μαντίθεος χρησιμοποιεί τα εξής επιχειρήματα για να προβάλλει το ήθος του στη δημόσια ζωή του:

α. Απόδειξη της τιμιότητας και κοσμιότητάς του είναι ότι όσοι νέοι συχνάζουν στα κυβευτήρια, στα καπηλειά και σε άλλα κακόφημα κέντρα τον εχθρεύονται και τον κακολογούν με ασύστολα ψεύδη, επειδή είναι ανώτερος τους και καθόλου όμοιός τους

(§ 11 λογικό – ηθικό – ψυχολογικό).

β. Κανένας δεν μπορεί να αποδείξει ότι αυτός -όπως άλλοι-:

- έχει υποστεί αισχρή δίκη για ιδιωτική υπόθεση·
- έχει μηνυθεί για δημόσια παρανομία που έβλαψε την κοινότητα
- έχει καταγγελθεί για σοβαρότατο αδίκημα κατά της πολιτείας

(§12 είναι πραγματικό-ηθικό).

4. Ο Μαντίθεος παρουσιάζεται ως άνθρωπος ενάρετος, κόσμιος και εγκρατής, με υγιείς αρχές και ηθικές αντιστάσεις απέναντι στην ασωτία ως θύμα της κακοήθειας των αργόσχολων που συχνάζαν σε κακόφημα κέντρα και δεν ανέχονταν τον ανεπίληπτο χαρακτήρα του. Είναι πολίτης φιλήσυχος και φιλόνομος, σωστός στις διαπροσωπικές του σχέσεις και

καθόλου φιλόνομος και φιλόδικος. Προβάλλεται, λοιπόν, ως υπόδειγμα άψογης κοινωνικής συμπεριφοράς και ως εξαίρεση ανάμεσα σε πολλούς. Ταυτόχρονα, παρουσιάζεται να είναι κοινωνικά ευαίσθητος και φιλότιμος πολίτης, συνεπής στα λόγια του, φιλότιμος και γενναϊόδωρος απέναντι στους φτωχούς συνδημότες του, πρόθυμος να αποτελέσει παράδειγμα για μίμηση. Κυρίως εμφανίζεται αληθινός πατριώτης και συνειδητά ανδρείος πολεμιστής. Είχε επίγνωση των κινδύνων, καθώς πολεμούσε τους πανίσχυρους Λακεδαιμόνιους, αλλά έδειχνε αυταπάρανηση.

5.

Διοίκηση- **διώκηκα**

Αφηγηματικός - **ήγοῦμαι**

Συνέντευξη - **τυγχάνουσι**

Προσπονητός – **ποιούμενοι**

Αυτόπτης - **ᾄψεσθε**

6.

εἶναι: ουσία

εἶχον: σχέση

καθεστηκότας: διάσταση

πόλει: πολίτευμα

ἀγῶνας: αγωνιστικός